

שירת הלוי

אִדָּבָה לֹא-לֵבָב חֹקֵר
בֶּן-יִחִיד נִוְכָבִי בִקְרֹ

שִׁימוּ לֵב עַל הַנְּשָׁמָה
לְשֵׁם שְׁבוֹ וְאַחֲלֵמָה
וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה
שְׂבָעֵתִים כְּאוֹר בִּקְרֹ

מִכְסֵּא כְבוֹד חֲצֹבָה
לְגִיז בְּאַרְץ עֲרֵבָה
לְהַצִּילָה מִלְּהָבָה
וּלְהַאֲרִיה לְפָנוֹת בִּקְרֹ

עוֹרֹ נָא כִּי בְּכָל לַיְלָה
נִשְׁמַחְכֶּם עוֹלָה לְמַעַלָּה
לְתַת דִּין חֲשָׁבוֹן מִפְּעֻלָּה
לְיוֹצֵר עֲרֵב וּבִקְרֹ

יִמְצְאוּהָ מִטְּנֶפֶת
בְּעוֹנוֹת וּבְתוֹסֶפֶת
כִּמּוֹ שְׂפָחָה נִחְרָפֶת
תְּמִיד בִּבְקֹר בִּבְקֹר
יִמְצְאוּהָ מִחֲדָשֶׁת
בְּזָכוֹת וּבְתוֹסֶפֶת
כִּמּוֹ כֹּלָה מִקְשָׁטֶת
תְּמִיד בִּבְקֹר בִּבְקֹר

הַנֶּאֱמָן בְּפִקְדוֹנֹה
יִחְזִירָנָה לוֹ כְּרֻצוֹנֹה
אִישׁ לֹא גִוַּע בְּעוֹנֹה
וְיִהְיֶה עֲרֵב וְיִהְיֶה בִקְרֹ

כְּתוּבִי מַעֲפֵר קוֹמִי

לְבִישִׁי בְּגָדִי תִפְאֶרְתֶּךָ עִמִּי
עַל יָד בֶּן יִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי
קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה

הַתְּעוֹרָרִי, הַתְּעוֹרָרִי
כִּי בֹא אוֹרֶךָ, קוֹמִי עוֹרִי
עוֹרִי, עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי
כְּבוֹד ה' עֲלֶיךָ נִגְלָה

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֵטֶרְתָּ בַּעֲלָהּ,
גַּם בְּשִׁמְחָה וּבִצְהֻלָּה,
תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגּוּלָּהּ,
בּוֹאִי כֹלָה בּוֹאִי כֹלָה

כח // העולמים ידעתי
כי הנני בידך לבד כחומר ביד
היוצר, ואם גם אתאמץ בעצות
ותחבולות, וכל יושבי תבל
יעמדו לימיני להושיעני ולתמוך
נפשי, מבלעדי עוזך ועזרתך אין
עזרה וישועה.

כח // תערג על אפיקי מים כן
נפשי תערג אליה אלקים: צמאה
נפשי לאלקים לא-ל חי מתי
אבוא ואראה פני אלקים:

כח // שיר ליום הנשבת. טוב
להדות לה' ולזמר לשמח עליון,
להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות, עלי עשור ועלי נבל עלי
הגיון בכנור:

כח // לה נפשי כמה לה בשירי
בארץ ציה ועיף בלי מים: כן
בקדש חזיתיך לראות עזה וכבודך:

לכא אלון
שאף פעם
לא תפסיק לשיר,
להאמין,
ולהודות.

לפתוח ליבנו בתורתו

מסר מעל הקרקע

אנשי ישראל, בכל מקום שבו הם נותנים להם חלק, אומרים להם: "אתם כאן למען דבר אחד - להזכיר לנו את השביל העולה לירושלים, כדי ללוות אותנו בתוך סיבוכי החיים". עם ישראל מבקש באופן סמוי מהלויים שלא יתקרבו יותר מדי. התקרבות גדולה מדי גם תעיק ותיצור התנגדות אבל יותר מזה - היא לא תאפשר להם ללוות כמו שצריך. ממש כמו מורה שהוא קרוב מדי לתלמיד ומאבד את יכולת ההוראה שלו. הלויים הם הגובה האצילי שמסוגל להרים את הזולת; הם הריחוק החשוב שלא נכלע בתוך מהומת החיים; הם הרוח החופשית שלא נכבלת בתוך תענוגות הדמיון הגס. תישארו מסר מעל הקרקע, אנחנו צריכים אתכם שם.

מעל אדמת חיי

אפשר להבין את הנקודה באופן צלול דרך ההתבוננות על מנגנונות הלויים. לצערנו איננו יודעים מה ניגנו הלויים

הלויים הם חיבור בין חינוך, טיפול ואמנות. הם צריכים לייצר אווירה, לדאוג לאטמוספירה הנכונה, ולתת לאנשים לעשות את שלהם

ונותר לנו רק לדמיון את הצלילים המעננים עד כלות, השואבים את הנשמה אל על. כמה משוחררת צריכה להיות המנגינה כדי שהיא תיטול את האדם ותרים אותו מעל אדמת חיי. כמה נטולת שיקולי אהבת קהל, חנופה וכבוד. כמה נועזת ומהפכנית. ועם זאת כמה מחוברת ומתיישבת על ליבו של אדם, כמה עוטפת ומכילה, כמה רחמים ורוך ספוגים בה. מנגינה מלווה מוזיקה שמלווה את האדם לאורך כל הדרך מלמטה למעלה. מסר מעל הקרקע.

הלויים כששם כן הם - קלילים. הם מלווים את עם ישראל במצבים מרוממים כמו ההגעה לבית המקדש, שם המוזיקה של הלויים מסייעת לנשמה לעבור את מה שהיא צריכה לעבור בשעת ההקרבה וההתקרבות, והם גם מלווים במצבים מורכבים ומסובכים רוצחים בשגנה שנמלטו מבתיים וזקוקים לשיקום נפשי ורוחני. הלויים אינם כהנים שהם אנשי קודש מובהקים. הם בתווך. בין הכהנים לבין עם ישראל. הם המתווכים בין הקודש העליון לבין החיים הרגילים. הם צריכים להיות גם וגם. הם להיות מחוברים אל שאיפות הקודש ואל התשוקה הבלתי פוסקת להתעלות ולקרבת אלוקים וגם להכיר היכן העם היושב בציון נמצא, מה מטריד אותו, מה מעכב אותו, מה מפחיד אותו, מה קוצץ לו את הכנפיים ומה יכול להניע אותו שוב.

מזכירים את השביל

הלויים הם חיבור בין חינוך, טיפול ואמנות. הם צריכים לדעת "לנגן". על איזה מיתר לפרוט כדי לשבור את ליבו של החוטא ולעזור לו לכפר על מעשיו ועל איזה ניב בנפש לפרוט כדי להחזיר עוד רוצח בשגנה חזרה למעגל החיים. הם צריכים להכיר את מלאכת הלוי. להיות ולא להיות בו בזמן. להתקרב עד הסוף כשצריך ולהיעלם בזמן. לייצר אווירה, לדאוג לאטמוספירה הנכונה, ולתת לאנשים לעשות את שלהם.

דווקא משום שהלויים מחוברים אל המציאות הם צריכים לשמור על עצמם. לא להיות קרובים מדי אל החומר ולהיסחף אחריו. לא להתערבב באינטרסים ושיקולים זרים. הם צריכים להיות "מסר מעל הקרקע". ללא נחלה. ללא ענייני כיבוש, נדל"ן ורכוש. אין להם חלק משל עצמם - כדי שלא יהיו אליטה מנותקת ויבגדו בתפקידם. וגם ההתעסקות בענייני האדמה, החומר והשליטה הכלכלית - נלקחת מהם.

וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה כְּהַמּוֹן גָּלְיוֹ. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ
שָׁבַח כְּמֶרְחָבִי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכָּיָה. וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיְלוֹת. אֵין
אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לַהוֹדוֹת לָהּ ה'
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּקֵי אֲבוֹתֵינוּ.

וְכִין לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רֹב
שִׁמְחָה, וּמִתּוֹךְ עוֹשֵׁר וּכְבוֹד
וּמִתּוֹךְ מִיעוֹט עוֹוֹנוֹת, וְתֵן בְּנוֹ יֵצֵר
טוֹב לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבִירָאָה

וּפִיָּא עֲמָדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ,
שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עֲמֵד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מֵיָּדָם.:

כִּי יִבְרָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חֲסֹד' ה'
כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:

לֹכֵ' נִפְשִׁי
לְמִנוּחֶיכִי כִּי
ה' גָּמַל עָלַיְכִי:

כַּחֲמַל
דָּעֲנִי לַעֲנִי
עֲנִינָא. רַחֲמָנָא
דָּעֲנִי לְתַבִּירִי
לָפָא עֲנִינֹן.

קוֹל פַּעֲמוֹנִים
גַּם הַמְּחוּג נִסּוּג אַחֹר
וְנִדְמָה חֲלוּם
טֶרֶם יָמִים פּוֹנִים
שַׁעוֹן הַחוּל שַׁבַּת הַיּוֹם
שַׁבַּת הַיּוֹם

כַּל עֵינִי
אֶל הַהָרִים
מֵאֵין יָבֹא
עֲזָרִי

וְאֵינִי עִירֵךְ
בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וּתִשְׁכּוֹן
בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ,
וּבִנְנָה אוֹתָהּ בִּקְרוּב בִּימִינוֹ
בְּנִיין עוֹלָם, וְכִיסֵּא דוֹד
עֵבֶדְךָ מֵהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֹן

יְחִיד...
כּוֹלֵם קְדוּשָׁה
לֶךְ יִשְׁלֹשׁוּ

בֵּת קוֹל
דִּמְמָה דְּקָה עוֹלָה
מִשׁוּם מְקוֹם וְהִיא יִשְׁנָה
רַחֵל הָאֵם
הָאֵם עוֹדֵךְ מִבְּכָה
שְׂאֵי עֵינָיִים מַחִי דִּמְעָה

קוֹל הַמְּלָאכִים
שְׂרָפִים חַיּוֹת וְאוֹפָנִים
וְנִדְמָה חֲזוֹן
הֵנָּה יָמִים בָּאִים
אֵל הֵיכְלוֹ יִשׁוּב אֲדוֹן
יוֹם כִּיפּוּר עוֹוֹן

וּפְרִיקוֹתִי
לָכֶם בִּרְכָה עַד
בְּלִי דִיעַד שִׁיבִלּוֹ
שִׁפְתוֹתֵיכֶם
מְלוֹמֵר דִּי

רַחֵל רַחֵל
הֶרְחִיבִי מְקוֹם אוֹהֶלְךָ
אֶת מִפְתֵּן בֵּיתְךָ
בָּנִים שְׂבִים לִגְבוּלְךָ
כָּל עֵדֶר הֶרְחִילִים
עוֹלִים לִקְרֹאתְךָ
שְׂכוּלָה אֵין בָּהֶם
כּוֹלֵם בְּנִיין הֵם
טְלִית שְׂכוּלָה
שְׂכוּלָה אֵין בָּהֶם
כּוֹלֵם בְּנִיין אִם..

בְּאֵלֶיךָ
בֵּין הַחוֹתִים כִּן
רַעֲיָתִי בֵּין
הַבָּנוֹת:

לֹכֵ' סָבִיב
עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָלֵם
נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ
בְּנֶיךָ מִרְּחוֹק
יָבֹאוּ וּבְנִתֶיךָ עַל
צֶד תִּתְּמֶנָּה

אֲבִינוּ
מַלְכֵנוּ,
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אִלָּא אַתָּה

אֲבִי אַתָּה וְאוֹדְךָ
אֶלְקֵי אֲרוֹמָמְךָ: א-לִי
אַתָּה וְאוֹדְךָ אֶלְקֵי
אֲרוֹמָמְךָ:

אֲחִי
וְרַעֲיָ אֲדִבְרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ:

אֲכִי אֲשִׁיב לָהּ כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי:
כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבָשֶׁם ה' אֶקְרָא:
נִדְרֵי לָהּ אֲשִׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ:
יִקְרַב בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיּוֹ: אָנָּה
ה' כִּי אֲנִי עֵבֶדְךָ אֲנִי עֵבֶדְךָ בֶּן אֲמָתְךָ
פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי: לָךְ אֲזַבֵּחַ זֶבַח תוֹדָה
וּבָשֶׁם ה' אֶקְרָא: נִדְרֵי לָהּ אֲשִׁלֵּם
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בֵּית ה'
בְּתוֹכְכִי יִרְוֶשְׁלָם הַלְלוּ-הִי:

הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֵיךָ.
וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶיךָ ה' אֶלְקֵינוּ. וְאֵל
תִּשְׁטֹנֵנוּ ה' אֶלְקֵינוּ לְנֶצַח.
עַל כֵּן אֲבָרִים שְׂפִלְגַת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שְׁנִפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁמָתָ
בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד

קול בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי
תְּמָרוּרִים, רָחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ
מֵאַנָּה לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו.
כֹּה אָמַר ה' מְנַעֲי קוֹלָךְ מִבְּכִי
וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלָּתֶךָ. נָא אִם ה' וְשָׁבוּ מֵאַרְצָךְ אוֹיֵב,
וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ. נָא אִם ה' וְשָׁבוּ
בְּנִים לְגִבּוֹלָם.

צִי הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא
עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ. וְאַל
תִּטְּשֵׁנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח.
עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגָת בָּנוּ. וְרוּחַ
וְנִשְׁמָה שְׁנַפְחָת בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן
אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ
וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ
וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
אֶת שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד

י' הַחוּדֵשׁ הַזֶּה כִּנְבוֹאת נְבִיא
חוּזָה יִשְׁמַע בְּבֵית זֶה קוֹל שִׁשׁוֹן
וְקוֹל שִׁמְחָה חֲזָק יִמְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בִקְשׁוֹתֵינוּ וְהוּא יִשְׁלַח
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה

כֹּה אֶהְבֵּת קְדוּמִים.
וְהִתִּיָּה נְרַדְמִים. וְקֹרֵב
הַיָּמִים. אֲשֶׁר בֵּן יֵשִׁי חֵי: לְבִי
וּבְשָׁרִי יִרְנָנוּ לֹא-ל חֵי:

צִוְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהֹאֲרִיךְ
אֶפֶךְ לַרְעִים וּלְטוֹבִים
וְהִיא תִהְיֶלֶת.

לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה,
וְלֹא לָנוּ, רֹאה עֲמִידַתְנוּ,
דְּלִים וְרִיקִים

כִּתְּלֶיךָ הַגָּאֵל אֶתִּי
מִכָּל רָע וַיְבָרֶךְ אֶת הַנְּעָרִים
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי
אֲבֹרָהִם וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לָרֵב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

נִסְיָן לַעֲנִי כִי יַעֲטֹף
וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ. ה'
שִׁמְעָה תִּפְלָתִי וְשׁוֹעֲתִי
אֵלֶיךָ תְּבוֹא, אֵל תִּסְתַּר
פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי

וְעַתָּה כְּתוּבוּ לָכֶם
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמָּדָה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, הַתַּחֲנוּנִי
בִּבְקֶשָׁה, פְּנֵי צוּר
נֶעֱרַץ בַּקְדוּשָׁה

אֶשְׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
יְמֵינִי, תִּדְבֶּק לְשׁוֹנֵי
לִחְכֵי אִם
לֹא אֶזְכְּרֶכִי
אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׂמִיחָתִי:

אֶבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ אַבִּיר יַעֲקֹב
עֲנֵנוּ.

יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ
ה' אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ.
הוּא מְלַכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שְׁנִית וְיִשְׁמִיעֵנוּ
בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְאִמּוֹר.
הוּ גְאֻלָּתִי אַתְּכֶם אַחֲרִית כְּרֹאשִׁית
לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹקִים:
אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

אֶזְכֹּרֶכָּה תָן בִּלְבָנוּ שֵׁנִי כָל
אֶחָד מֵעֲלוֹת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֲסֵרוֹנֵם
וּשְׁנִידֵבֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ
הַיָּשָׁר וְהִרְצוּ לַפְּנִיךְ,
וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִיבֵנוּ שׁוֹם שְׁנֵי
מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה...
וְתַחֲזֹק אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ
כֹּאשֶׁר גְּלוּי וִידוּעַ לַפְּנִיךְ שִׁיחָא
הַכֹּל נַחַת רוּחַ אֵלֶיךָ...

פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֻסֵּד
עַל לְשׁוֹנָה: צוּפִיָּה הִלִּיכוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם
עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְּנֵיהֶ וַיֵּאֲשְׁרוּהָ
בְּעֵלָה וַיְהַלְלָה: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
וְאֶת עֲלִית עַל כָּלָנָה:

וְאֵלֶיךָ בָּנִים שִׁירוּ
לְמֶלֶךְ בַּתְּפָאֶרֶת
מִפּוֹאֵר
וְאֲשֶׁרֵי עֲבָדֶיךָ
הַמְּשִׁמִּיעִים בְּקוֹל
שִׁבְחוֹ

מִתְקַוָּיָה מִלְּפָנֶיךָ תוֹפִיעַ.
וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ
כִּי מְחַפִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מְתִי
תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן. בְּקֶרֶב
בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן.
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר
וּלְנֶצַח נִצְחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה
מַלְכוּתְךָ כְּדָבָר הָאָמּוּר בְּשִׁירֵי
עֲזָרָה. עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה:

שְׁעֵנָה לְאַבְרָהָם
אֲבִינוּ בֶּהֱרַם הַמּוֹרִיָּה, הוּא
יַעֲנֵה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע קוֹל
צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה
לְמָה נִקְרָא מוֹרִיָּה? מִפְּנֵי
הַמּוֹר הַטוֹב שִׁישְׁנו שֵׁם

מִכְּנִיסֵי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ
רַחֲמֵינוּ לִפְנֵי בַּעַל
הַרַחֲמִים
מִשְׁמִיעֵי תַּפְלָה הַשְׁמִיעוּ
תַּפְלָתֵנוּ
לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה
מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה הַשְׁמִיעוּ
צַעֲקָתֵנוּ
לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה
מִכְּנִיסֵי דְמָעָה הַכְּנִיסוּ
דְּמְעוֹתֵינוּ
לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצָּה
בְּדַמְעוֹת
הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבּוּ תַחֲנוּנָה
וּבִקְשָׁה
לִפְנֵי מֶלֶךְ א-ל רֵם וְנִשְׂאָ

אֵלֶיךָ בַּחֲרַתְנוּ מִכַּח
הָעַמִּים, אֶהְבַּת אוֹתָנוּ וְרָצִית
בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בַּמִּצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתְנוּ מַלְכֵנוּ
לְעַבְדוּתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת.

כֹּלְךָ שִׁמְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בֵּא עוֹמֵד
עַל גַּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהוּא
מְשַׁמֵּיעַ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר:
עֲנוּנִים! הִגִּיעַ זְמַן גְּאוּלְתְּכֶם, וְאִם
אֵין אַתֶּם מְאֻמִּינִים רְאוּ
בְּאוֹרֵי שִׁזְרַח

שְׁ הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֱלֹהִים
יָמִים לְרִאוֹת טוֹב, נֶצֶר לְשׁוֹנֶה מִרְעַ
וּשְׁפָתֶיךָ מְדַבֵּר מִרְמָה, סוֹר מִרְעַ
וְעֹשֶׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ: